



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8381/2022
21.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ..., против туженог „Миленијум осигурање“ а.д.о. Београд, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 746/21 од 14.03.2022. године, у седници одржаној дана 21.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 746/21 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1296/19 од 28.01.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде коју би тужилац остварио да је радио у периоду од 21.05.2011. године до 15.04.2015. године, исплати и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике између исплаћене накнаде материјалне штете на мотоциклу од 56.700,00 динара до стварног износа штете од 97.802,60 динара исплати износ од 41.102,60 динара са законском затезном каматом од 27.05.2016. године до исплате, док је у делу законске затезне камате на досуђени износ за период од 27.05.2016. године до 27.01.2021. године, захтев одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 142.630,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 746/21 од 14.03.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му накнади материјалну штету због изгубљене зараде. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да исплати разлику између исплаћене накнаде материјалне штете на мотоциклу до стварног износа штете од 16.651,95 динара, а одбијен захтев преко тог износа до 24.450,56 динара. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба туженог изјављена на одбијајући део става другог изреке као недозвољена. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од

100.132,00 динара са законском затезном каматом на износ од 75.000,00 динара почев од извршности одлуке до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да одлуку побија у преиначујућем делу због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 26.01.2016. године ради накнаде материјалне штете. У тужби је била означена вредност предмета спора на 100.000,00 динара. Поднеском од 07.03.2018.године, тужилац је објективно преиначио тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од 221.537,79 динара који износ очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијена другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 468. и 479. став 6. ЗПП.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном пресудом првостепена пресуда преиначена. У овој врсти спора не примењује се одредба члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку (члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП) о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић